

med andre Ord sige, at de to Foreninger, som har andraget om et Tilskud for at fortsætte den Husholdningsundervisning, de i en Aarrække har gennemført — saa vidt jeg ved baade med Dygtighed og til Tilfredshed — faar intet bevilget af det, som de androg om; men der stilles en anden Bevilling til Ministerens Raadighed for at føre Husholdningsundervisningen over paa andre Baner. Jeg tror nu ikke, her behøver at være Tale om et Enten-Eller, jeg tror, her kunde være Tale om et Baade-Og, og det forekommer et Flertal indenfor Finansudvalget, at det ikke er rigtigt at skyde disse Foreninger, som har gjort et godt Arbejde paa det Omraade, til Side for at gaa over paa et helt andet Grundlag. Der er ingen Ting i Vejen for, at man kan prøve at gaa over paa et andet Grundlag; men man bør lade disse Foreninger fortsætte paa det Grundlag, som de har oparbejdet, og hvor de uimodsigeligt har vakt en ikke ringe Interesse for Husholdningsuddannelsen i vide Kredse. Da der nu ikke var Lejlighed til at faa Forslag om Understøttelse til dem frem paa Finansloven, er Flertallet blevet enigt om at ville forkaste Ændringsforslag Nr. 1700 og saa tage Sagen op til fornyet Drøftelse paa Tillægsbevillingsloven. Jeg tillader mig derfor at anbefale det høje Ting at forkaste Ændringsforslag Nr. 1700 om 6 000 Kr. til Undersøgelse af, hvorledes en Husholdningsundervisning kan sættes i Gang ved Samvirken mellem Kommunerne og Staten og Skolerne. Det forekommer mig, at dette trænger til en nøjere Overvejelse, førend man gaar til det, og i alt Fald vil jeg tillade mig at mene, at det ikke er rigtigt at hindre de to samvirkende Foreninger i at fortsætte deres Arbejde. Det er mig bekendt, at i alt Fald den ene af dem, nemlig de samvirkende Husholdningsforeninger, vanskeligt vil kunne fortsætte Arbejdet uden at faa nogen Støtte. Men den positive Side af Sagen vil altsaa blive taget op til nærmere Behandling ved Tillægsbevillingsloven.

De næste Ændringsforslag, jeg ønsker at nævne, er dem under Nr. 1710, 1713 og 1715. Kortelig sagt angaar de Pædagogiske Kursus paa Lærerhøjskolen. Lærerhøjskolen vil ellers paa dette Finanslovsforslag faa ret betydelige Bevillinger. Der er jo, som man vil erindre fra Omtalen ved første Behandling, foretaget nogle smaa Ombygninger, som gør, at man mener, der kan blive Tale om dobbelte Kursus indenfor de samme Bygninger, som man tidligere har haft, med de nu gennemførte Omdannelser, og der er her Forslag om Indførelse af dobbelte Kursus i Dansk, Engelsk, Tysk og Historie,

og det er hele Udvalget gaaet med til. Ligeledes er Udvalget gaaet med til, at Fjernstudium skulde indføres, og det skulde prøves, om det kunde føres videre. Naar der er et Mindretal, som ikke ønsker at være med til nu at oprette ogsaa pædagogiske Kursus beregnet paa 20 Elever, ligger der altsaa ikke deri nogen Uvillie mod Lærerhøjskolen. Vi mener, at de andre Forøgelse af Lærerhøjskolens Arbejde betegner tilstrækkelig Fremgang for et Aar; saa kan vi senere overveje Spørgsmaalet om det pædagogiske Kursus. Jeg vil tilføje, at det i alt Fald for mit Vedkommende afgørende er ikke alene dette, at Indførelsen heraf vilde kræve nye Bevillinger, som jo slet ikke er saa smaa, men ogsaa det, at jeg tror, det er gavnligt, at man gaar lidt langsomt frem paa det Omraade. Derfor stilles der af Mindretallet Forslag om, at en Sum nedsættes med 2 500 Kr., en anden med 4 656 Kr. og endelig en tredje Sum med 11 900 Kr. Jeg skal tillade mig at anbefale, at man stemmer for disse Nedsættelser og dermed altsaa for, at de nævnte pædagogiske Kursus ikke indføres i det kommende Aar.

Jeg gaar derefter over til Ændringsforslag under Nr. 1801 vedrørende Tilskud til de private Mellein- og Realskoler udenfor København, Frederiksberg og Gentofte. Den ærede Ordfører har allerede antydnet, at der er en Forskel paa det, Ministeren foreslaar, og det, som et Ændringsforslag stillet af et Flertal foreslaar, paa 90 000 Kr. Nu kunde man spørge, om der ikke var Grund til at nedskære paa dette Omraade ligesom paa alle andre Omraader. Men dertil vil jeg sige, at Nedskæringen her er foruddiskonteret, idet der nemlig ved den Nedskæring, som fandt Sted i 1922, blev taget 80 000 Kr. fra Realskolerne, fra Tilskuddet til Driften. Med Hensyn til Grundlønningerne skal jeg bemærke, at Realskolernes Tal og som Følge deraf Lærernes Tal er blevet større, uden at Tilskuddet til Grundlønnen er vokset; man har endogsaa maattet beskære Tilskuddet til Grundlønningerne med 80 000 Kr., som overføres til den Konto, som omfatter Alderstillæg, hvorved Summen altsaa her forhøjes med 80 000 Kr. Dette beror paa Skolernes Vækst og Lærernes stigende Alder. At Lærernes Alder er stigende, kunde man synes er en Selvfølge. Men der ligger alligevel en Tanke bagved dette. Forholdet er nemlig det, at tidligere var Lærerne tilbøjelige til at betragte Realskolen som et Gennemgangsled til Folkeskolen, hvorimod Realskolerne nu, da de er blevet noget bedre stillet, bedre kan